

σύνταξη

σύνταξη, η, ουσ. [<αρχ. σύνταξις], η σύνταξη·

- *βγαίνω στη σύνταξη*, **α.** παύω να αναμειγνύομαι στα κοινά της πιάτσας, αναστέλλω οριστικά την παράνομη δράση μου, ιδίως λόγω ηλικίας: «κάποτε ήταν ο μεγαλύτερος κομπιναδόρος της πιάτσας, αλλά τώρα που γέρασε, βγήκε στη σύνταξη». **β.** παύω να εργάζομαι, συνταξιοδοτούμαι: «τον άλλο μήνα βγαίνω στη σύνταξη κι ετοιμάζομαι για ταξίδια»·

- *είμαι σε σύνταξη*, είμαι συνταξιούχος: «όσοι είμαστε σε σύνταξη, περνάμε την ώρα μας στο καφενείο παίζοντας χαρτιά ή τάβλι»·

- *είμαι στη σύνταξη*, (για δημοσιογράφους) ανήκω, εργάζομαι στο συντακτικό προσωπικό εφημερίδας, περιοδικού ή τηλεόρασης: «πέντε χρόνια είμαι στη σύνταξη της τάδε εφημερίδας»· βλ. και φρ. *είμαι σε σύνταξη*·

- *παίρνω σύνταξη*, εισπράττω κάθε μήνα ένα καθορισμένο χρηματικό ποσό, που μου καταβάλλεται ισόβια από το ασφαλιστικό μου ταμείο, επειδή έπαψα να εργάζομαι λόγω ηλικίας ή υγείας: «κάθε πρώτη του μηνός παίρνω σύνταξη τόσα λεφτά»· βλ. και φρ. *βγαίνω στη σύνταξη*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας